

ende. Jeg skal nu gaae over til at tale om det Mindretalsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Mariager (Sac. Jensen) og mig. Jeg haaber, at den broderlige Overeenskomst imellem det ærede Medlem og mig vil være et meget væsentligt Bidrag til at føre dette vort Forslag igjennem her i Salen, og navnlig haaber jeg, at den mulige Misstemning, som mit Forslag forrige Gang kan have fremkaldt derved, at jeg stod alene med det, vil falde væsentligt bort nu, da det ærede Medlem tillige er Forslagsstiller med Hensyn til samme, ligesom jeg haaber, at Overeenskomsten mellem os bedst vil vise, at det ikke er nogen politisk Partigængersag, vi her forsøgte, men at det Forslag, vi have stillet, er Udtrykket for vor inderste og varmeste Overbeviisning om, hvad der i denne Sag er Rigtigt og Sandt. Vi have anseet det for klogeft ikke at indstrænke os til alene at indbringe et Forslag om, at der i Loven forbeholdes de private Grundeiere Afgang til ved Domstolene at søge paakjendt deres Eiendomsret, men at opstille alternativt det Vædringsforslag, der forrige Gang blev forkastet med 62 Stemmer imod 23, og det nye Forslag, der gaaer ud paa at forbeholde Grundeiere Afgang til Domstolene. Dette grunder sig ikke paa nogen Mis kjendelse af, at Thinget ved sin forrige Afstemning med stort Fleertal har tilbageviiist vort principale Forslag. Vi see nemlig meget godt dette, og vi sluffe os ikke med Forhaabninger om, at det ærede Thing skulde have skiftet Mening i saa Henseende. Men der blev under den forrige Behandling fra flere Sider, og navnlig af den høitærede Krigsminister, udtalt med overordentlig stor Styrke, at det, som for ham var det Vigtigste, hvorpaa det efter hans Mening fremfor Alt kom an, var, at faae en definitiv Afgjørelse af den hele Sag, og ikke at skabe en længe svævende Tilstand, hvori man ikke vidste, hvad der var Ret, og hvor Spørgsmaal, der for hver enkelt Grundeiers Vedkommende kunde ikklæde sig høist forskjellige Former, skulde kunne indankes for Domstolene, og altsaa „priitgives til, hvad Domstolene maatte kunne finde paa“ i saadanne Sager. Det er saaledes, for at imødekomme den ærede Minister, at vi have opstil-

let som Alternativ det oprindelige Vædringsforslag, der gaaer ud paa, at i det Dieblif, Fæstningsværkerne nedlægges, skulle Indstræningerne for de private Grunde bortfalde; skulde det, som sagt, stille sig saaledes, at den høitærede Minister tillagde den Fortjeneste, som dette Forslag unægteligt har, nemlig at det afgjør Sagen definitivt, en saa stor Betydning, at han vilde foretrække dette Forslag for det subsidiaire Forslag, da vilde det selvfølgerigt være os kjærrest. Men, skulde det ikke skee, at Forslaget vinder den høitærede Ministers Billigelse, da have vi subsidiairt stillet Forslag om, at de paagjældende Grundeiere skulde være berettigede til at søge deres Stilling og Eiendomsret afgjort ved Domstolene. Det ærede Thing vil let see, at dette Forslag er i en ganske væsentlig Grad forskjellig fra det, der ved den tidligere Behandling blev stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), og som af ham blev taget tilbage. Hans Forslag var nemlig stillet til Udkastets §§ 1 og 2, og skjøndt han erklærede, at han havde stillet det til det oprindelige Udkast og ikke til vore Vædringsforslag, var hans Forslag dog af en saadan Veffaffenhed, at det ikke vilde være ubeluffet derved, at vore Vædringsforslag vare blevne vedtagne, og han vilde da være kommen til at opstille en Sætning, som paa ingen Maade juridifft kunde holde Stil, idet han vilde have havt, at Domstolene skulde kunne tilkjende de Paagjældende den frie Eiendomsret, uden at Fæstningsværkerne vare blevne nedlagte, og uden at der var blevet foretaget nogen Forandring i den bestaaende Tilstand. Og omvendt, dersom Lovudkastets oprindelige Bestemmelse, der gif ud paa, at Fæstningsværkerne skulle nedlægges som saadanne, var bleven staaende, da vilde han ved sit Forslag have skadet den Sag, som han ønskede at fremme, idet han under denne Forudsætning havde fundet sig i et Alternativ, om hvilket han ikke kunde mene, at det i sig selv var rigtigt. Her derimod er Forslaget om Domstolenes Prøvelse stillet til den nye § 8, til den Paragraph, der gaaer ud paa, at Salget af alle Statens Grunde til Communen skal kunne foregaae, og at Fæstningsværkerne da skulle